

† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

SFINȚII LUI DUMNEZEU

Prima duminică după Pogorârea Sfântului Duh amintește pe toți sfinții cunoscuți și necunoscuți, câți au existat în istorie. Biserica ne amintește în această duminică faptul că avem datoria de a ne mărturisi credința, așa cum sfinții, mai ales martirii și mărturisitorii, au murit pentru această mărturisire, iar ceilalți s-au sfințit, trăind adevărurile de credință din tot sufletul, din tot cugetul, în smerenie, în dragoste, în slujirea lui Dumnezeu și a oamenilor. Sfinții au fost mărturisitori de credință, ei au recunoscut în Dumnezeu pe Creatorul universului și al oamenilor. L-au recunoscut pe Iisus Hristos drept Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu. Ei au intrat într-o ordine de gândire religioasă și nu s-au mai considerat autonomi, ci dependenți de Dumnezeu. Au mărturisit că suntem creați de Dumnezeu și că trăim în această ordine, în această rânduială divină. Cei dintâi mărturisitori au fost Apostolii, cei care au trăit zi de zi, timp de trei ani și jumătate, cu Mântuitorul și care L-au mărturisit cei dintâi în fața oamenilor. Au fost mai apoi martirii și mărturisitori cu prețul vieții. Ei n-au tăgăduit credința în sufletele lor și L-au mărturisit pe Hristos în fața judecătorilor, în public. Drept urmare, „unii au fost uciși cu pietre, alții au fost tăiați cu fierăstrăul, au fost înecați sau aruncați în groapa cu lei” (Evrei 11, 33-38). Scriitorul bisericesc Tertulian, scria în secolul II: „Sângele martirilor a fost sămânța creștinilor”. Pentru exemplul lor de mărturisire, unii dintre păgâni, uneori chiar și cei care rosteau sentințele, au devenit creștini, ajungând ei înșiși martiri, sfinți mărturisitori, văzând credința și neînfricarea celor pe care îi judecau. Sfințenia se poate dobândi în toate felurile de viață care sunt la îndemâna omului. Nu numai cei ce se duc la mănăstiri, nu numai cei care intră în cler și devin episcopi, preoți sau diaconi au cale deschisă spre sfințenie. Pentru sfinți, desăvârșirea este un adânc de smerenie. Fără smerenie nu poate nimeni ajunge la o viață creștină. Iar adevărata smerenie este cea care se ascunde în omenie, în cumințenie, în modestie. Cel care se crede mai virtuos în comparație cu alții, acela nu e sfânt. Sfântul care se lasă laudat că e sfânt, de fapt nu este. Sfântul Maxim Mărturisitorul spunea: „Cel ce se teme de Domnul are pururea ca tovarășă smerenia și prin gândurile acesteia vine la dragostea și la mulțumirea către Dumnezeu”. Sfânt este omul care se implică în viața altora, se implică în societate, când poate fi de folos. Sfântul nu spune: „Nu mă interesează!”. Pentru el, porunca Domnului, „Fiți sfinți!”, nu este ceva abstract, nu este pentru cei aleși, ci pentru toți. Dedică-te Domnului, dar nu uita de aproapele. De aceea, sfinții sunt mijlocitori între Dumnezeu și oameni, modele pe care Biserica ni le oferă spre urmare. Fără sfinți, nu este Biserica, nu este Tradiția Bisericii. Ei au trecut dincolo în lumina împărăției lui Dumnezeu. Ei sunt casnicii Domnului. Sfinții au trecut în ordinea spirituală a lui Dumnezeu, în existența veșnică. Așa se explică cultul sfinților în Biserica. El dovedește comuniunea strânsă între credincioșii de aici și cei trecuți dincolo, în slavă. Cultul sfinților este afirmarea speranței în mântuire. Și chiar dacă nu reușim întotdeauna să fim la înălțimea sfinților, rugăciunile către ei arată dorința noastră de a fi ca ei, de a-i avea în viața noastră. Amin.

SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Sfinții apostoli Petru și Pavel sunt prăznuiți în aceeași zi deoarece ambii s-au săvârșit la Roma, din porunca împăratului Nero. Petru a fost răstignit cu capul în jos, iar lui Pavel i-a fost tăiat capul.

Sfântul Apostol Petru - fiul lui Iona și fratele Apostolului Andrei, s-a născut în Betsaida Galileei. Înainte de apostolie numele său era Simon, însă Mântuitorul îl va numi Chifa (piatra): „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa (care, tălmăcit, însemnează Petru)”. (Ioan 1, 42). După o pescuire minunată pe lacul Ghenizaret, este chemat să devină pescar de oameni. Mărturisește în numele apostolilor dumnezeirea lui Hristos, dar se și leapădă de Hristos când El este prins spre a fi răstignit. După Înălțarea Domnului, Petru ia cuvântul în adunarea ucenicilor și alege ca apostol pe Matia în locul lui Iuda. În ziua Pogorârii Sfântului Duh, după predica Sfântului Apostol Petru, s-au botezat trei mii de persoane. Sfântul Apostol Petru a propovăduit în Ierusalim, Iudeea, Samaria, Asia Mica până în Babilon și în ultima parte a vieții, la Roma. În timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, declanșate de către împăratul Nero, după incendierea Romei în anul 64 după Hristos, Sfântul Petru a fost arestat împreună cu Apostolul Pavel. Sfântul Petru a fost condamnat la moarte și executat prin răstignire pe cruce cu capul în jos (la cererea lui, spre a se deosebi de modul răstignirii lui Iisus Hristos), în anul 67, lângă fostul circ al lui Caligula din afara zidurilor de atunci ale Romei.

Sfântul Apostol Pavel, cunoscut mai întâi sub numele de Saul (cel dorit), s-a născut la Tars, capitala provinciei Cilicia din Asia Mica, din părinți evrei, cu bună stare materială. Orașul Tars avea școli vestite, la care Saul a învățat bine din copilărie limba greacă. De la părinții săi, avea dreptul de cetățean roman. De foarte tânăr, Saul a mers la Ierusalim, unde avea o soră, mama lui Ioan Marcu, vărul lui Barnaba, spre a se instrui în legea mozaică, la școala vestitului învățat rabin Gamaliel. În timpul activității publice a Mântuitorului, Saul trăia la Tars, ca rabin. Auzind vestea mării mișcări produse de predica Apostolilor despre Iisus Hristos, a venit la Ierusalim, unde a devenit persecutor al creștinilor. Prezent la uciderea Sfântului Apostol Ștefan Întâiul-mucenic (Fapte 7, 58), Pavel este orbit de Iisus Hristos însuși pe drumul Damascului (Fapte 9, 1-22). Aflat de Apostolul Anania, în urma unei vedenii dumnezeiești, Saul își regretă faptele și este botezat de Anania. Curând după convertire, Saul și-a schimbat numele în Pavel, iar mai târziu a fost inclus în ceata Apostolilor. Pavel a propovăduit Evanghelia pe o zonă foarte întinsă, din Arabia până în Spania, atât la evrei cât și la păgâni. Pavel și-a petrecut viața de creștin în suferință și lucrând pentru Hristos, înființând și organizând Biserici pretutindeni. A atins o așa stare de îmbunătățire încât spune Bisericii din Galatia: „nu eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2, 20). Descrierea călătoriilor misionare ale lui Pavel și epistolele lui către Biserici formează o parte importantă a Noului Testament. Sf. Pavel a fost martirizat împreună cu Sf. Petru, în timpul împăratului Nero, prin decapitare.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Ce sunt minunile?

Răspuns: Minunile sunt fapte dumnezeiești mai presus de mintea și puterea omenească. Ele sunt fapte săvârșite în firea văzută numai cu puterea lui Dumnezeu, întrecând legile minții și ale firii, care se fac în momente extraordinare, hotărâte de Ziditor, și urmăresc luminarea și îndreptarea noastră în vederea mântuirii. Minunile arată voința lui Dumnezeu și tâlcuiesc căile Sale cele necunoscute. Dumnezeu este cel dintâi și cel mai mare făcător de minuni, ca unul Care este Însuși izvorul lor. Mântuitorul a săvârșit pe pământ minuni asupra firii, asupra oamenilor și asupra Lui însuși. El a oprit furtuna pe mare, a scăpat pe Petru de la înec, a prefăcut apa în vin, a înmulțit pâinile și peștii, a vindecat bolnavi, a înviat morți, ceea ce-L face să spună: „De n-aș fi făcut întru ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n-ar avea” (Ioan 15, 24). Dintre minunile pe care Mântuitorul le-a făcut asupra-Și, cea mai mare este învierea Sa din morți. Minunile Sale dovedesc obârșia și puterea Sa dumnezeiască, așa cum El însuși declară: „Lucrurile pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, aceste lucruri pe care le fac, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis” (Ioan 5, 36). Minuni au făcut și oamenii aleși de Dumnezeu și plăcuți Lui ca, de pildă, unii dintre aceia prin care s-a dat Descoperirea dumnezeiască: Moise, Ilie, Elisei, Daniil, Iona, Apostolii și alții. Dar aceștia au săvârșit minuni numai cu puterea lui Dumnezeu, dovedind că aveau puterea Duhului de sus cu ei.

Întrebare: După ce se cunosc adevăratele minuni?

Răspuns: Minunile adevărate se deosebesc de cele mincinoase printr-o seamă de condiții, dintre care însemnăm:

- 1) Să fie vrednice de numele lui Dumnezeu și să fie cuprinse în Sfânta Scriptură și în Sfânta Tradiție;
- 2) Să se producă cu mijloacele cu care s-au produs minunile Mântuitorului și ale Sfinților;
- 3) Să nu se tăgăduiască unele pe altele sau să se opună unele altora;
- 4) Să nu contrazică Sf. Scriptură și Sf. Tradiție;
- 5) Să urmărească mântuirea sufletului omenească;
- 6) Să aducă folos și spor vieții sufletești, nu morții sau păcatului;
- 7) Săvârșitorul minunii să grăiască numai adevărul, să ducă o viață fără pată și să nu urmărească interese personale sau scopuri egoiste;
- 8) Să îndrepte moravurile la cei ce văd minunea;
- 9) Să poarte în ele siguranța și puterea Duhului lui Dumnezeu;
- 10) Să dovedească lucrarea pronoiei dumnezeiești.

Întrebare: Ce sunt proorociile?

Răspuns: Proorociile sau profețiile sunt arătări prin viu grai, sau prin scris, ale anumitor adevăruri și întâmplări care privesc viitorul, pe care Dumnezeu le vestește prin aleșii Săi, în vederea mântuirii și care se petrec întocmai. Cele cuprinse în proorocii nu pot fi cunoscute pe cale firească. Proorociile sau profețiile tâlmăcesc voința lui Dumnezeu și ele se fac numai sub insuflarea Duhului Sfânt. Ele ocupă o bună parte din cărțile Vechiului Testament, unde prevestesc pe Mântuitorul și multe întâmplări din viitorul poporului evreu și al altor popoare. Noul Testament și Tradiția cuprind o seamă de proorocii. *v. u.*

PAROH: Preot Ioan Alupoaieni † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCA TRANSILVANIA: RO81BTRLRONCRT0P90566101

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Luni 24 iunie	07:00 - 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
Miercuri 26 mai	18:00	Paraclisul Sfintei Icoane Portărița
Joi 27 iunie	14:00	Spovedanie
Vineri 28 iunie	14:00 17 ⁰⁰	Spovedanie Vecernie cu litie la Bisericile „Sf. Apostoli Petru și Pavel” I, II
Sâmbătă 29 iunie	07:00 - 11:00 18:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți Vecernie
Duminică 30 iunie	07:00 10:45 18:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Caritate cu demnitate

Două doamne „bine”, se apropie de bătrânică din colțul străzii, care stătea să vândă flori culese din grădina ei. Una dintre ele o abordează: „Cât costa buchetul mamaie?”. „3 lei maică...”. „Îți dau 5 lei pe 2 buchete sau nu mai cumpăr deloc”. Cu o mână tremurândă, bătrâna apucă 2 buchete de flori, ridică privirea spre cea din fața ei, și-i spune: „Dați-mi cât vreți doamnă, oricum nu am vândut nimic azi și trebuie neapărat să-mi cumpăr niște medicamente”. Doamna cercetează buchetele, i se pare că numai unul nu este „ok”, îi spune bătrânei să-i dea altul, îl primește, scoate 5 lei și-i întinde (mai mult îi aruncă, pentru a evita contactul) bătrânei. Cele două intră zâmbind într-o cafea din apropiere. Comanda diferite produse, iar la final cer nota de plată. Oferă 10 lei bacșiș, apoi se ridică și merg spre casă. Oare de ce afișăm întotdeauna acel aer de superioritate, atunci când cumpărăm de la cei săraci? De ce suntem generoși cu cei care nu au nevoie de generozitatea noastră? De ce nu reușim să facem un act de caritate înfășurat în demnitate? Să cumpărăm de la cei săraci, chiar dacă de multe ori nu avem nevoie de acel produs. Să ne gândim că pentru noi, 5-10 lei, reprezintă mărunțiș, în schimb, pentru cel din fața noastră (aflat într-o situație dificilă), poate reprezenta înzecit...

MORALA: schimbarea începe cu tine!

Cadou întârziat

Fiul unui om înstărit absolvise liceul și de câteva luni băiatul îi tot ceruse tatălui o mașină, știind că și-o permite. În ziua absolvirii, tatăl și-a chemat fiul în birou și i-a înmănat un cadou ambalat frumos, felicitându-l pentru rezultatele sale. Când a deschis, cadoul, băiatul a văzut un jurnal cu coperti din piele, pe care era gravat numele său. Supărat, a început să țipe la tatăl său și a aruncat jurnalul. Anii au trecut, iar băiatul nu a mai vorbit cu tatăl său de atunci. A devenit un om de succes și și-a făcut o familie frumoasă. Într-o zi, a considerat că este momentul să lase trecutul în urmă și s-a gândit să ia legătura cu tatăl său. Din păcate, a primit o veste cruntă, tatăl său murise și era chemat să recupereze averea lăsată de acesta. Căutând printre lucrurile tatălui său, a observat că jurnalul era încă acolo. În timp ce-l răsfoia, a căzut cheia unei mașini. De cheie era atârnat un breloc pe care scria: „Este toată a ta, o meriți din plin. Indiferent unde te-ar duce această mașină, amintește-ți cât de mult te iubesc!”. **MORALA:** Indiferent ce așteptări ai, bucură-te și de ceea ce primești; poate fi o binecuvântare!